Lwów, 14 lutego 1931 r.

Lwowski Dziennik Wojewódzki

Nr. 2

TREŚĆ:

Dział urzędowy.

Dział nieurzędowy.

Dział urzędowy.

42.

OBWIESZCZENIE.

Wojewody Lwowskiego z dnia 14-go lutego 1931.

w sprawie rozwiązania organizacji P. P. S. Lewicy.

Istniejąca od lipca 1926 r. Polska Partja Socjalistyczna-Lewica (w skróceniu P. P. S. Lewica) jest legalną „przybudówką" Komunistycznej Partji Polski (K. P. P.), względnie Komunistycznej Partji Zachodniej Ukrainy (K. P. Z. U.) przez nie zorganizowaną, kierowaną i subwencjonowaną, mającą służyć dla tych partyj za organizację masową dla ich nielegalnej pracy, zmierzającą temi samemi środkami do tego samego, co one celu, t j. do obalenia w drodze rewolucji ustalonego konstytucją ustroju państwowego Polski oraz do oderwania drogą zbrojnego powstania części ziem od całości Rzeczypospolitej i przyłączenia do Z. S. R. R.,

a zatem rozwijającą działalność, określoną ustawą karną jako zbrodnia zdrady stanu.

Zbrodnicza działalność P. P. S.-lewicy została ujawniona w procesach, prowadzonych przez Sądy Okręgowe w Sosnowcu i Lublinie oraz przez Sąd Apelacyjny w Warszawie przeciwko głównym jej przywódcom, którzy zostali skazani na karę więzienia.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Sosnowcu z dnia 26-go lutego 1930 r., zatwierdzonym przez Sąd Apelacyjny w Warszawie dnia 20 grudnia 1930 r., P. P. S.-Lewica została uznana — identycznie jak K. P. P. — za organizację antypaństwową.

Wobec powyższego Pan Minister Spraw Wewnętrznych, jako powołany do czuwania nad bezpieczeństwem i spokojem Państwa i za nie w całej pełni przed społeczeństwem odpowiedzialny — nie mogąc tolerować tej organizacji spiskowej, jako niebezpiecznej i wrogiej dla Państwa — zarządził rozwiązanie P. P. S.-Lewicy ze wszystkiemi jej organami i komórkami.

Na skutek tego wydaję na zasadzie § 7. Rozp. z dnia 20 kwietnia 1854 r. Dz. P. P. Nr. 96. zakaz rozwijania jakiejkolwiek działalności przez P. P S. Lewicę, względnie jej organy oraz zakaz należenia do niej i brania jakiegokolwiek udziału w jej działalności, jako odtąd zakazanej i nielegalnej.

Ostrzegam, że każdy, kto mimo tego zakazu będzie należał do P. P. S.-Lewicy i z nią współdziałał, zostanie z całą surowością prawa pociągnięty do odpowiedzialności karno-sądowej, niezależnie od odpowiedzialności w drodze karno-administracyjnej po myśli § 11 rozp. z dnia 20 kwietnia 1854 r. Dz. p. p. Nr. 96.

Obwieszczenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

We Lwowie dnia 14 lutego 1931 r.

Wojewoda Lwowski:

Dr. Nakoniecznikow-Klukowski.

43.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Lwowskiego z dnia 21 stycznia 1931 r.

w sprawie zaopatrywania rzeźni i targowisk w urządzenia niezbedne ze względów weterynaryjnych i sanitarno-porządkowych.

Na podstawie art. 16. lit. c. (rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22. sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych Dz. U. R. P: Nr. 77, poz: 673) zarządzam co następuje:

Rozdział I.

Rzeźnie.

§ 1.

Rzeźnie wywozowe (bekoniarnie) powinne bezwarunkowo, a rzeźnie publiczne w miarę możności — posiadać połączenie torem kolejowym z siecią kolei żelaznej; takie połączenie winno być zwłaszcza w rzeźniach, do których zgodnie z obowiązującemi przepisami, mają być dowożone zwierzęta rzeźne z miejscowości i obszarów zapowietrzonych lub zagrożonych zaraźliwemi chorobami zwierzęcemi. Rampa ładunkowa w rzeźni powinna być zaopatrzona w zagrody dla poszczególnych gatunków zwierząt, urządzone w ten sposób, aby zwierzęta mogły być należycie zbadane. W rzeźniach w których wyładowanie lub załadowanie ma się odbywać także w porze wieczornej lub nocnej — rampa winna być dostatecznie oświetlona.

§ 2.

Każda rzeźnia powinna być zaopatrzona w dostateczną ilość wody, odpowiadającej warunkom normalnej wody do picia (pismo okólne Min. Spr. Wewn. Z. I. 379/29) Dz. U. R. P. Min. Spr. Nr. 18 z roku 1928).

§ 3.

Stajnie przy rzeźni winny posiadać dostateczne oświetlenie i winny być stale zaopatrywane w dostateczny zapas podściółki, którą należy odnawiać przy każdej zmianie zwierząt.

§ 4.

Do składania nawozu ze stajen i tp. oraz zawartości jelit, żołądków, jakoteż innych stałych odpadków winny być urządzone nieprzepuszczalne i szczelnie zamykane zbiorniki, które należy jaknajczęściej opróżniać. Najbardziej celowe jest składanie nawozu, odpadków i tp. bezpośrednio do wozów umieszczonych pod stosownie umieszczonym pomostem.

§ 5.

Odpływów (ścieków) z rzeźni nie wolno odprowadzać do wód, rzek, strumieni, jezior, stawów i tp. ani też na pastwiska, pola lub osiedla ludzkie bez uprzedniego oczyszczenia.

W miejscowościach skanalizowanych odpływ z rzeźni można doprowadzać do sieci kanalizacyjnej. W miejscowościach nieskanalizowanych, odpływy winny być oczyszczone przez zastosowanie środków mechanicznych, chemicznych lub biologicznych w zależności od miejscowych warunków. W rzeźniach mniejszych, nieposiadających takich urządzeń, odpływy winny być odprowadzane do nieprzepuszczalnych i szczelnie zamykanych zbiorników, które należy jak najczęściej opróżniać i oczyszczać.

§ 6.

W rzeźni winna znajdować się oddzielna hala do uboju bydła rogatego, odzielna do uboju świń i wspólna do uboju cieląt, owiec i kóz.

W rzeźniach mniejszych można uznać za wystarczające dwie hale — mianowicie: jedną dla świń, a drugą wspólną dla bydła rogatego, cielat, owiec i kóz.

§ 7.

Płuczkarnie kiszek i szlamiarnie, winny być w większych rzeźniach oddzielne — jedna dla świń, druga może być wspólna dla bydła rogatego, cieląt, owiec i kóz.

Płuczkarni i szlamiarni kiszek nie należy bezwarunkowo umieszczać w halach, przeznaczonych do uboju zwierząt, lecz w osobnych do tego celu przeznaczonych ubikacjach.

§ 8.

Hale do uboju zwierząt winny być dostatecznie oświetlone i zaopatrzone w dostateczną ilość

haków do wieszania sztuk zwierząt i narządów wewnętrznych. Hąki te winny być dostatecznie grubo pobielone, lub w inny sposób stale od rdzy zabezpieczone.

§ 9.

Wszystkie hale, przedewszystkiem zaś hale do uboju świń, a także płuczkarnie, winny być zaopatrzone w urządzenia umożliwiające dostateczne przewietrzanie.

§ 10.

Podłogi w halach, płuczkarniach i wszystkich innych pomieszczeniach rzeźni, podlegających łatwo zanieczyszczeniu, winny być sporządzone z materjału gładkiego, nieprzepuszczalnego i o ile możności drobno rowkowatego, oraz winny posiadać odpowiedni spadek do kanałów przykrytych rusztami.

Wewnętrzna powierzchnia hal do uboju świń winna być na wysokość conajmniej dwa i pół metra nieprzepuszczalna i wygładzona lub wyłożona tafelkami, albo pomalowana jasną farbą olejną.

§ 11.

Stajnie i hale do uboju koni i innych zwierząt jednokopytowych, winny być całkowicie oddzielone od ogólnej rzeźni.

§ 12.

Rzeźnia większa winna — o ile możności — posiadać odosobnione i dla nieupoważnionych osób niedostępne pomieszczenie dla zwierząt chorych i podejrzanych z osobnem urządzeniem do uboju takich zwierząt i osobną płuczkarnię kiszek.

§ 13.

Pomieszczenia dla lekarzy weterynaryjnych i oglądaczy mięsa, jak również pomieszczenia do badania mięsa świń co do włośni — należy urządzać w pobliżu hal do uboju zwierząt. Pomieszczenie do badania — co do włośni, winno posiadać dostateczne oświetlenie i być zaopatrzone w potrzebną ilość mikroskopów.

§ 14.

Pomieszczenie dla rzeźników i robotników winno być zaopatrzone w umywalnie, a także w miarę możności w natryski, oraz szafy na ubrania i bieliznę.

Przy rzeźni publicznej winna być urządzona tania jatka do sprzedaży mięsa mniej wartościowego i unieszkodliwionego.

§ 15.

W celu zapewnienia prawidłowego nadzoru weterynaryjnego i porządku w rzeźni, właściwa władza samorządowa winna określić dnie i godziny uboju, oraz wydać przepisy t. j. regulamin rzeźni, dotyczący zachowania się osób znajdujących się i pracujących w rzeźni, przestrzegania czystości dostępu do rzeźni.

Rozdział II.

Targowice na zwierzęta.

§ 16.

Targowica na zwierzęta domowe winna być urządzona naterenie nie ulegającym zalewom, położonym w znacznej odległości od zabudowań gospodarstw rolnych, w szczególności stajen, oraz pastwisk, jak również od miejsc służących do obrabiania i zakopywania zwłok zwierzęcych.

§ 17.

Targowica ma być zaopatrzona ze wszystkich stron szczelnem ogrodzeniem, uniemożliwiającem wprowadzenie zwierząt z ominięciem punktu do tego przeznaczonego. Targowic (miejsc spędu) dla zwierząt hodowlanych i użytkowych nie należy urządzać w pobliżu rzeźni lub targowicy (miejsca spędu) dla zwierząt rzeźnych.

§ 18.

Przed wejściem na targowicę, winne się znajdować dość obszerne miejsca na postój wozów, któremi dowożone są zwierzęta na targ.

§ 19.

Nawierzchnia całej targowicy (wszystkich oddziałów i przejść) ma być sporządzona z materjału zupełnie nieprzepuszczalnego, jak kostki kamienne, między kostkami szczeliny wypełnione cementem, betonem lub t. p., oraz zaopatrzone w odpowiednie ścieki.

§ 20.

U wejścia na targowicę ma się znajdować bydynek na pomieszczenie kancelarji z pomostem wzdłuż ścian bocznych i tylnej, nakrytym przeznaczonym dla lekarzy weterynaryjnych. Wzdłuż bocznych ramion pomostu mają być urządzone drogi nie szersze nad dwa metry do wprowadzania, względnie wyprowadzania zwierząt i przejścia dla ludzi.

§ 21.

Obok wejścia tuż przed targowicą ma być urządzony Oddział obserwacyjny szczelnie oparkaniony i zaopatrzony odpowiedniemi drzwiami.

§ 22.

Plac targowy ma być podzielony stosownemi przegrodami na oddziały znaczone dla poszczególnych gatunków zwierząt, a to: a) bydła rogatego, b) cieląt, c) owiec i kóz, d) świń, e) prosiąt ssących, f) koni.

§ 23.

Nadto na targowicy mają być odpowiednio urządzone kryte stajnie do czasowego przetrzymywania zwierząt zakupionych na targu. W stajniach tych winny być podłogi sporządzone z materjału nieprzepuszczalnego (uszczelnione płyty, beton lub t. p.) z odpowiednim spędem i urządzeniami odpływowemi, a ściany do wysokości dwóch metrów zbudowane z materjału twardego, dokładnie wygładzonego, zaopatrzonego w powłokę umożliwiającą dokładne oczyszczanie i odkażanie.

§ 24.

Tak drzwi wpustowe (od strony placu targowego) jak i drzwi wypustowe (od strony zewnętrznej) winny być sporządzone również z materjału dokładnie wygładzonego, zaopatrzonego w odpowiednią powłokę.

§ 25.

Na targowicy należy urządzić studnię bez koryta, oraz wychodki.

Waga do ważenia zwierząt na targowicy winna być również, jak ubikacja służąca do jej pomieszczenia, urządzona w ten sposób, aby ją można łatwo i dokładnie oczyszczać i odkażać w sposób przepisany.

§ 26.

Regulamin targowy zatwierdzony przez Urząd Wojewódzki ma być w czasie targów umieszczony na targowicy w miejscu dostępnem dla wszystkich uczestników targu.

§ 27.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Istniejące rzeźnie i targowiska mają być dostosowane do postanowień niniejszego rozporządzenia w czasokresie, który określony zostanie dla poszczególnych rzeźni i targowisk oddzielnem zarządzeniem.

Wojewoda Lwowski:

Dr. Nakoniecznikow-Klukowski.

Lwowski Urząd Wojewódzki.
L./Wet. 142 ex 1930.

We Lwowie, dnia 23 stycznia 1931.

Zaopatrzenie rzeźni i targowisk w urządzenia niezbędne ze względów weterynaryjnych i sanitarno-porządkowych.

OKÓLNIK!

Wszystkim Panom Starostom powiatowym Województwa lwowskiego, oraz Magistratowi król. st. miasta Lwowa

udziela się do wiadomości z tem, że zasady wyszczególnione w rozporządzeniu winny mieć bezwzględne zastosowanie w odniesieniu do nowopowstających rzeźni i targowisk.

Przy budowie względnie rekonstrukcji targowic zwierzęcych, należy się kierować planem dołączonym do tut. okólnika z dnia 13 maja 1927 r. L./RW. 2650 ex 1927.

W celu sporządzenia dokładnego poglądu, jak dalece poszczególne rzeźnie i targowice na zwierzęta w tut. Województwie wykazują braki w stosunku do zasad ustalonych w rozporządzeniu, zechce Pan Starosta (Magistrat) wezwać powiatowego lekarza weterynaryjnego (miejskiego lekarza weter.), aby szkice i opis rzeźni, oraz targowic, których przedłożenie zostało zarządzone tut. okólnikiem z dnia 11 grudnia 1930 r. L/Wet. 134 — sporządził możliwie dokładnie, wyzyskując równocześnie istniejące braki w urządzeniu tych objektów przemysłowych.

Po rozpatrzeniu wyżej wymienionych szkiców i opisów, jakoteż po ewentualnem zbadaniu objektów na miejscu przez organa weterynaryjne Urzędu Wojewódzkiego — będą wydane dla poszczególnych istniejących rzeźni i targowisk na zwierzęta — osobne zarządzenia zmierzające do usunięcia braków w ich urządzeniu.

Równocześnie należy donieść, czy wszystkie Gminy w tamt. powiecie posiadające rzeźnie publiczne względnie uprawnienia na odbywanie targów na zwierzęta, sporządziły dla rzeźni regulamin według wzoru przesłanego Starostwu, tut. okólnikiem z 18 marca 1930 L./(Wet.) 31/2 rzeź., oraz regulamin targów na zwierzęta według wzoru nadesłanego tut. okólnikiem z dnia 28 sierpnia 1929 L./PR. 1938/29.

Wojewoda Lwowski:

Dr. Nakoniecznikow-Klukowski.

44.

ZARZĄDZENIE

Wojewody lwowskiego z dnia 19 stycznia 1931 r.

o oczyszczaniu i odkażaniu samochodów ciężarowych, używanych do przewozu zwierząt.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) — zarządzam co następuje:

§ 1.

Każdy samochód ciężarowy, oraz przyczepka używana do przewozu zwierząt gospodarskich (zwierząt racicowych, oraz drobiu) przez handlujących zwierzętami komisjonerów, Spółdzielnie zajmujące się obrotem zwierzętami, rzeźników i przedsiębiorstwa przewozowe — winien być zgłoszony do powiatowej władzy administracji ogólnej tego powiatu, w którym jest położona siedziba przedsiębiorstwa.

§ 2.

Powiatowa władza administracji ogólnej wyda na każdy poszczególny samochód ciężarowy książeczkę kontroli przewozu zwierząt według załączonego wzoru, którą posiadacz samochodu winien mieć zawsze przy sobie.

Książeczka ta winna być sznurowana i zaopatrzona w pieczęć i podpis odnośnej władzy administracji ogólnej.

§ 3.

Każdy samochód, oraz przyczepka, wymieniona w § 1, winny mieć ściany tak urządzone, by wystawienie głów zwierząt było niemożliwe, ściany pomieszczenia do wysokości conajmniej pół metra winny być możliwie szczelne, a dno i dolna część ścian do wysokości 20 cm. winny być obite wewnątrz blachą, tak, by wypadanie ściółki, nawozu, jakoteż wysiąkanie części płynnych było niemożliwe.

§ 4.

Samochód i przyczepka używane do przewozu zwierząt, wymienionych w § 1, winny być po ukończonym przewozie zwierząt, wyszczególnionych w § 1 — poddane oczyszczeniu i odkażeniu, według przepisów określonych w § 7.

Zarząd miejscowej gminy może wyznaczyć osobne miejsce do przeprowadzenia tego oczyszczenia i odkażenia.

§ 5.

Obowiązek przeprowadzania oczyszczenia i odkażenia należy do posiadacza lub użytkującego samochód.

§ 6.

Oczyszczenie i odkażenie samochodu i przyczepki, winno odbyć się natychmiast (nie później jednak niż w 24 godziny) po ukończeniu przewozu zwierząt. Przed oczyszczeniem i odkażeniem samochód i przyczepka nie może być używana do przewozu.

§ 7.

Oczyszczenie i odkażenie samochodów ciężarowych i przyczepek winno być wykonane przy zastosowaniu przepisów określonych w ustępach I i II strony ostatniej załączonego wzoru książeczki kontroli przewozu zwierząt (§ 2).

W razie niebezpieczeństwa zaraźliwej choroby zwierzęcej Wojewoda może zarządzić przeprowadzenie obostrzonego odkażenia zapomocą mieszanki kreozolu z kwasem siarczanym 3% (ust. III. przepisów podanych na stronie ostatniej załączonego wzoru książeczki kontroli przewozu zwierząt, § 2).

§ 8.

Nadzór nad wykonaniem oczyszczenia i odkażenia samochodów i przyczepek należy do zarządu miejscowej gminy. Każde przeprowadzenie tego oczyszczenia i odkażenia zarząd miejscowej gminy winien stwierdzić i zaznaczyć w rubryce 9-tej książeczki, z podaniem daty i podpisu urzędnika wykonywającego nadzór.

§ 9.

Kontrolę nad wykonaniem powyższego zarządzenia wykonywa powiatowa władza administracji ogólnej zapomocą powiatowego lekarza weterynaryjnego i Policji Państwowej.

§ 10.

Wojewoda może w poszczególnych wypadkach zezwolić na wyjątki z postanowień § 3, § 4. ust. 1, § 6.

§ 11.

Zarządzenie powyższe w niczem nie narusza obowiązujących przepisów, dotyczących rejestracji i przepisów co do ruchu samochodowego.

§ 12.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie w 30 dni od dnia ogłoszenia w Lwowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda:

wz. Drojanowski, Wicewojewoda.

WZÓR.

Strona 1

Książka kontroli przewozu zwierząt, oraz przeprowadzonego oczyszczenia i odkażenia samochodu i przyczepki.

Nr. samochodu . . . . . .

Nr. przyczepki . . . . . .

Zawiera numerowanych przesznurowanych

stron . . . .

Wydana w dniu . . . .

Przez Starostwo . . . .

Podpis i pieczęć Starostw

UWAGA: Książka winna być po jej użyciu oddana do właściwego Starostwa, które ją przechowuje na przeciąg 1 roku

W razie zgubienia książki należy to natychmiast (najdalej w ciągu 24 godzin) zgłosić do Starostwa, celem, otrzymania nowej książki.

Str. 2, 4, 6, itd.

przewóz zwierząt				
Lp.	Data przewozu	Ilość, gatunek i pochodzenie przewożonych zwierząt	Miejsce załadowania zwierząt	Miejsce wyładowania zwierząt
1	2	3	4	5

Str. 3, 5, 7, itd.

oczyszczenie i odkażenie wykonano:			
Data	Miejscowość	Podpis i pieczęć sprawdzającego urzędnika	UWAGI Miejsce i data wykonania kontr. pow. lek. wet. lub Pol. Państw.
6	7	8	9

Lwowski Urząd Wojewódzki
L./Wet. 10 ex 1931.

We Lwowie, dnia 18 stycznia 1931 r.

W sprawie oczyszczania i odkażania samochodów ciężarowych, używanych do przewozu zwierząt.

OKÓLNIK!

Wszystkim Panom Starostom powiatowym Województwa lwowskiego, oraz Magistratowi król. stoł. miasta Lwowa

przesyła się do wiadomości z poleceniem wprowadzenia zarządzenia w życie w określonym terminie.

Co do poszczególnych postanowień zarządzenia — wyjaśnia się co następuje:

Przepisom rejestracji i odkażania podlegają wszystkie samochody ciężarowe, oraz przyczepki używane w sposób zarobkowy, jakoteż używane wogóle przez osoby handlujące do przewozu zwierząt racicowych i drobiu. Według brzmienia § 1 nie podlegają tym przepisom samochody ciężarowe i przyczepki, używane przez rolników i hodowców we własnych celach gospodarskich.

Z uwagi na trudności, na jakie natrafia osiągnięcie należytej szczelności dna i ścian samochodu dodano w § 3 wyraz „możliwie", należy jednak dążyć do tego, aby przepis ten w ramach możliwości był ściśle przestrzegany, a zwłaszcza należy tego wymagać przy dopuszczaniu do użytku nowych samochodów.

Przepisy o oczyszczaniu i odkażaniu są oparte na postanowieniach: § 5, § 6, pkt. 5 i § 8, pkt. 7, 9, 10 i 11 zał. Nr. 2 do rozporz. Min. Roln. z dnia 9 stycznia 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167):

Wykonywanie nadzoru nad oczyszczeniem i odkażeniem winny gminy poruczyć organom, które obok swych analogicznych innych czynności, wykonywać będą również kontrolę nad oczyszczeniem i odkażeniem w myśl § 8. W miastach i osiedlach posiadających samorządową służbę weterynaryjną, czynność ta może być celowo poruczona odnośnemu samorządowemu lekarzowi weterynaryjnemu. Kontrolę nad tą czynnością z ramienia władz państwowych winien wykonywać przy każdej sposobności powiatowy lekarz weterynaryjny. Pozatem winny ją wykonywać organa Policji Państwowej przy sposobności wykonywania nadzoru nad ruchem samochodowym.

Wykonywanie kontroli i nadzoru należy każdorazowo uwidaczniać w rubryce 9 książeczki kontrolnej, która winna zawierać miejsce i datę wykonania kontroli (nadzoru), oraz podpis i pieczęć odnośnego urzędnika.

Wojewoda:

wz. Drojanowski, Wicewojewoda

45.

Starostwo w Jaworowie
L. 2606.

Jaworów, dnia 14 stycznia 1931.

ZARZĄDZENIE

Starosty jaworowskiego

w sprawie godzin w handlu.

Na podstawie art. 10 Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. Dz. Urz. Nr. 38. poz. 364, ustalam następujące godziny otwierania i zamykania sklepów, miejsc zawodowej sprzedaży oraz innych zakładów wymienionych w tem rozporządzeniu:

1) Wszelkie lokale sprzedaży towarów niespożywczych, sklepy zajmujące się wyłączną lub przeważającą sprzedażą napojów alkoholowych, a w końcu zakłady fotograficzne, mają być otwarte w miastach i we wsiach przez cały rok w dnie powszednie od godziny 9 do 19.

2) Sklepy spożywcze, sklepy z wędlinami i jatki mogą być otwarte tak w miastach, jak i we wsiach przez cały rok od godziny 7 do 19.

W sklepach spożywczych nie wolno sprzedawać towarów niespożywczych, w czasie, gdy sklepy z towarami niespożywczymi mają być zamknięte i sprzedawać nie mogą.

W myśl § 1 rozp. Min. Spraw Wewn. i Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 13 sierpnia 1930 r. Dz. U. R. P: Nr: 69, poz: 550, za sklepy spożywcze uważać należy oprócz jatek z mięsem i wędlinami, sklepy poświęcone wyłącznie detajlicznej sprzedaży wszelkiego rodzaju artykułów żywności, przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży, jak sklepy z pieczywem, nabiałem, jajami, rybami, herbatą, kawą, owocami, cukierkami i t. p., oraz z towarami winno-kolonjalno-korzennemi.

3) Zakłady fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte w dnie powszednie od godziny 9 do 19, a w soboty i dnie przedświąteczne od godziny 9 do 21.

4) W budkach i kioskach, w których sprzedaje się na miejscu do spożycia wodę sodową, wody mineralne i napoje chłodzące, oraz słodycze i owoce, a nie sprzedaje się żadnych innych towarów, sprzedaż odbywać się może we wszystkie dnie w tygodniu, a więc także w niedziele i święta w czasie od 1 kwietnia do 30 września włącznie od godziny 9 do 23, a w czasie od 1 października do 31 marca od godziny 9 do 21.

Zarazem oznajmiam, że godziny te stosują się tylko do budek i kiosków, a nie do sklepów z cukrami, owocami i napojami chłodzącemi.

5) Sprzedaż uliczna gazet i czasopism, oraz wyrobów tytoniowych może odbywać się w dnie powszednie w godzinach od 7 do 23, a sprzedaż uliczna wszelkich innych towarów tylko w godzinach otwarcia sklepów.

Przez sprzedaż uliczną rozumieć należy sprzedaż dokonywaną na ulicach, placach z ruchomych miejsc sprzedaży, jak kosze, stoliki, skrzynki etc. Sprzedaż gazet i czasopism, oraz wyrobów tytoniowych w kioskach ulicznych, w których nie sprzedaje się żadnych innych towarów uważa się za sprzedaż uliczną.

6) Sprzedaż gazet i czasopism w sklepach i kioskach zajmujących się wyłączną sprzedażą tychże, dozwolona jest do czasu wydania nowego zarządzenia, po myśli przepisów zawartych w § 15 p. 3, rozp. z dnia 23 lipca 1923 Dz. U. Nr. 70, poz. 551, w niedziele i święta od godziny 7 do 23.

7) Mleczarnie i kwieciarnie mogą być po myśli art. 11 a) ustawy o czasie pracy z dnia 18 grudnia 1929 Dz. U. R. P. Nr. 2, poz. 7, z roku 1920 w niedziele i święta otwarte i sprzedawać nabiał względnie naturalne kwiaty od godziny 7 do 10.

8) a) Restauracje i kawiarnie mogą być otwarte we wszystkie dnie tygodnia, a w Jaworowie i Krakowcu od godziny 7 do godziny 23 (z prawem starania się poszczególnego przedsiębiorcy o przedłużenie czasu otwarcia zakładu).

b) Piwiarnie, cukiernie, mleczarnie, winiarnie, garkuchnie i traktyjernie mogą być otwarte we wszystkie dnie tygodnia w Jaworowie i Krakowcu od godziny 7 do 21.

c) Szynki i karczmy w Jaworowie i Krakowcu mogą być otwarte we wszystkie dnie tygodnia od godziny 7 do godziny 22; we wsiach od godziny 7 do godziny 21.

Zaznacza się, że w myśl § 2 rozp. Min. Spraw Wewn. i Ministerstwa Pracy i Opieki Społ. z dnia 13 sierpnia 1930 Dz. U. R. P. Nr. 69, poz: 550, zakłady zaliczone do jadłodajni winny niezależnie od wymogów specjalnych, ustalonych obowiązującemi przepisami dla poszczególnych rodzajów tych zakładów, odpowiadać następującym warunkom:

a) prowadzić jako główny przedmiot handlu sprzedaż napojów i pokarmów do spożycia na miejscu, sprzedaż artykułów żywności do spożycia poza miejscem sprzedaży jest dozwolona tylko w godzinach określonych dla samodzielnych sklepów, prowadzących sprzedaż tego rodzaju artykułów, sprzedaż napojów i pokarmów przygotowanych w jadłodajni, celem spożycia poza miejscem sprzedaży może się odbywać w godzinach otwarcia jadłodajni;

b) posiadać, stosownie do rodzaju zakładu, napoje i pokarmy, których spis powinien znajdować się w lokalu zakładu w miejscu widocznem;

c) mieścić się w oddzielnych lokalach niepołączonych z mieszkaniami i składających się najmniej z 2 pomieszczeń, z których jedno ma być odpowiednio urządzone do przygotowania pokarmów, oraz przechowywania i zmywania niezbędnych naczyń kuchennych i zastaw stołowych — drugie dla spożywania napojów i pokarmów.

Dopuszczalne jest połączenie jadłodajni z mieszkaniem zapomocą korytarza lub kantorku;

d) dla przechowywania wierzchniej odzieży gości posiadać szatnie pod opieką zakładu albo wieszadła na ten cel w pobliżu stolików.

Postanowienia pod punktem c) w stosunku do istniejących jadłodajni nabierają mocy obowiązkowej z dniem 1 kwietnia 1931 r.

W wyjątkowych zaś wypadkach Urząd Wojewódzki może poszczególnym jadłodajniom przedłużyć termin zastosowania się do postanowień pod punktem c) jednakże na czas nie dłuższy niż do 31 grudnia 1931.

9) W czasie od 18 do 23 grudnia oraz w czasie od wielkiego poniedziałku do wielkiego piątku włącznie, zezwala się w dnie powszednie na przedłużenie czasu sprzedaży towarów i otwarcia sklepów i wszelkich miejsc sprzedaży zawodowej, zakładów fotograficznych, jatek z mięsem, wędliniarni i sklepów spożywczych z wyjątkiem sklepów zajmujących się wyłączną lub przeważającą sprzedażą napojów alkoholowych, zakładów fryzjerskich i kalotechnicznych, o dwie godziny, jednakże nie dłużej niż do godziny 21-ej.

Postanowienia jednak ustawodawstwa ochrony pracy zachowują swą moc.

W niedzielę przypadającą w czasie od 18 do 23 grudnia włącznie, oraz w niedzielę palmową, dozwolone jest wykonywanie handlu od godziny 13 do 18 (rozp. Min. Spraw Wewn. z dnia 9-go grudnia 1929 Dz. U. R. P. Nr: 85, poz: 633).

10) Z chwilą nadejścia godziny zamknięcia danego zakładu lub sklepu, drzwi wejściowe winny być zamknięte i interesanci nie mogą być do sklepu wpuszczeni, a jedynie mogą być wypuszczane osoby znajdujące się w sklepie (zakładzie) w chwili jego zamknięcia po ich załatwieniu.

Starosta:
Malinowski.

46.

Wojewoda Lwowski rozwiązał stowarzyszenie pod nazwą Gimnastyczne Two i ogniowa straż „Łuch“ z siedzibą w Ostrowie pow. Lwowski z powodu utraty warunków prawnego istnienia, oraz przekroczenia statutowego zakresu działania.

Za Wojewodę:
Rogowski. Naczelnik Wydziału.

47.

INSTRUKCJA

Ministerstwa Rob. Publ. z dnia 14 stycznia 1931 r.

o wykonaniu pomiarów na terenach kolejowych wydana w porozumieniu z Ministrem Komunikacji.

Przy wykonaniu pomiarów na terenach kolejowych przez mierniczych przysięgłych oraz organa służby państwowej należy stosować się do następujących przepisów:

1. W wypadkach gdy przy wykonaniu pomiarów miast, miasteczek, osiedli, uzdrowisk, większych obszarów oraz przy pomiarach związanych z przebudową ustroju rolnego, zajdzie potrzeba wstępu lub dokonania pomiaru państwowych terenów kolejowych przez mierniczego przysięgłego i jego personel pomocniczy (praktykanci i pomocnicy) może to mieć miejsce na podstawie zezwolenia udzielonego przez właściwą Dyrekcję Okręgową Kolei Państwowych.

2. Zezwolenia imienne i okresowe wydawać będą Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych mierniczym przysięgłym i ich personelowi pomocniczemu na prośbę zainteresowanych właścicieli terenów, organów samorządowych lub władz państwowych, przyczem proszący winni przyjąć na siebie całkowitą odpowiedzialność materjalną i karną za szkody i wypadki, mogace się z powodu wykonywania pomiarów wydarzyć na terenie kolejowych dla kolei personelu zajętego przy pomiarze lub osób trzecich.

3. Organa służby państwowej, o ile wykonywują pomiary z polecenia swych władz przełożonych, powinny być również zaopatrzone w zezwolenie wydane przez właściwą Dyrekcję Okręgową Kolei Państwowych dozwalające im wstępu i wykonania pomiarów terenów kolejowych, przyczem odpowiedzialność za szkody, straty i nieszczęśliwe wypadki powstałe z powodu wykonywania pomiarów ponosi władza zarządzająca pomiary.

4. Wykonanie pomiarów, lub przebywanie na terenach kolejowych nie powinno naruszać w niczem normalnego biegu prac i ruchu na terenie kolejowym. Organom kolejowym przysługuje prawo kontroli i wglądu do rodzaju dokonanych pomiarów i notatek, odnoszących się do terenu kolejowego.

5. Pomiary wykonane na terenach kolejowych winny się ograniczać:

a) do pomierzenia obwodnicy terenów należących do Państwowego Zarządu Kolejowego, leżących na obszarze pomiaru miasta, miasteczka, wsi lub t. p.

b) do pomiaru ulic, dróg, wsi lub ścieżek publicznych przechodzących przez tereny kolejowe,

c) do założenia tymczasowych sygnałów lub wież triangulacyjnych oraz umieszczania stałych znaków pomiarowych jak słupy, kamienie dla oznaczenia triangulacji,

d) do założenia znaków niwelacyjnych (reperów),

e) do założenia pomiaru postawy lokalnej (bazy) przy triangulacji lokalnej,

f) do wykorzystania z wysokich budynków kolejowych przy wyborze punktów triangulacyjnych i przy pomiarach do ustawienia na nich instrumentu mierniczego,

g) do pomiaru granic rzutów poziomych (przyziemnych) budynków kolejowych o charakterze stałym z wyjątkiem parowozowni i wież ciśnień. W planach pomiarowych i szkicach polowych nie wolno umieszczać nazw budynków kolejowych pod względem ich przeznaczenia użytkowego.

W wypadkach wymienionych pod c), d), e) i f) należy zwrócić uwagę, aby urządzenia kolejowe nie zostały uszkodzone, a ruch normalny nie był tamowany.

6. Przy pomiarach terenów kolejowych należy pomijać wszelkie urządzenia kolejowe, jak bloki, sygnały ostrzegowcze i t. p. oraz rozplanowania torów kolejowych.

7. Instrukcja obowiązuje z dniem ogłoszenia jej w odnośnym Dzienniku Wojewódzkim.

48.

Odpis.

LW: 733/31.
S.

ROZPORZĄDZENIE.

Tymczasowego Wydziału Samorządowego w likw. z dnia 9 stycznia 1931. r. o poborze specjalnych dopłat na częściowe pokrycie kosztów utrzymania szpitali powszechnych w Małopolsce w r. budżetowym 1931/32.

art. 1.

Na podstawie art. 32 ustawy z dnia 11. sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747), tudzież § 20 rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 317) pobierane będą od gmin miejskich i powiatowych związków komunalnych w Województwach Krakowskiem, Lwowskiem, Stanisławowskiem i Tarnopolskiem w roku budżetowym 1931/32 specjalne dopłaty na częściowe pokrycie wydatków na szpitalnictwo małopolskie, w wysokości i według zasad ustalonych w rozporządzeniu Tymcz. Wydziału Samorządowego z dnia 27-go listopada 1929 r. L. 37324 na rok budżetowy 1930/31.

art. 2.

Spory wynikłe między Związkami Komunalnemi, a Tymcz. Wydziałem Samorządowym w likwid. o stosowanie art. 32. powołanej w art. 1. ustawy rozstrzyga Ministerstwo Spraw Wewn. w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

art. 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Lwowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda Lwowski:
jako Likwidator Tymczasowego Wydziału Samorządowego
Dr. NakonIecznikow-Klukowski

Lwowski Urząd Wojewódzki.
L: SF. 241/1931 r.

We Lwowie, dnia 30 stycznia 1931 r.

OKÓLNIK.

Dopłaty na rzecz szpitali.

Do Wszystkich Tymczasowych Wydziałów Powiatowych Magistratów i Urzędów miejskich Województwa Lwowskiego.

W związku z powyższem rozporządzeniem polecam wstawić do preliminarzy budżetowych na okres 1931/32 potrzebne kredyty na pokrycie kosztów utrzymania Szpitali powszechnych.

Wojewoda:
wz. Drojanowski, Wicewojewoda.

49.

OGŁOSZENIE.

Lwowski Urząd Wojewódzki.
L. RL. 3502/30

Lwów, dnia 27 grudnia 1931 r.

Las o obszarze 4.3202 ha własność w częściach niewydzielonych. Marcina Drozdowskiego, Prokopa Mysiowa, Wiktora Drozdowskiego, Stasia Drozdowskiego, Katarzyny Drozdowskiej, Michała Ołeksyna i Marcina Ołeksyna w Turzem, położony w gminie kat. Turze pow. Stary Sambor na parc. 1 kat. 2545 uznaje się za las ochronny na podstawie art. 19 lit. „a“ i „b“ ze skutkami wynikającymi z ustępu pierwszego, drugiego i czwartego art. 21 oraz art. 23 rozporządzenia na wstępie powołanego.

Wojewoda:
Dr. Nakonieczników-Klukowski

50.

L: RL. 3375/30.

Lwów, dnia 24 grudnia 1930 r.

Las o obszarze 1.1114 ha własność w częściach niewydzielonych Piotra Czegesa, Michała Czegesa, Mikołaja Czegesa, Pantałemona Łopuszańskiego i Stefana Sawruka w Tysowicy poło-

żony w gminie kat. Tysowica pow. Stary Sambor na parceli kat. 6577 uznaje się za las ochronny na podstawie art. 19 lit. „a" ze skutkami wynikającymi z ustępu pierwszego, drugiego i czwartego art. 21 oraz art. 23 rozporządzenia na wstępie powołanego.

Wojewoda:
Dr. Nakoniecznikow-Klukowski

51.

ROZPORZĄDZENIE.

Wyższego Urzędu Górniczego w Krakowie z dnia 27 stycznia 1931 r. zmieniające postanowienia rozporządzenia b. Starostwa Górniczego w Krakowie z dnia 1 marca 1921 r. L. 706 „Monitor Polski" Nr. 73 w przedmiocie racjonalnego wydobywania i zużytkowania palnych gazów ziemnych, jakoteż ekonomizacji ruchu kotłów i maszyn na kopalniach oleju ziemnego.

Na zasadzie § 73 ustawy z dnia 22 marca 1908 r. (Dz. u. i rozp. kraj. gal. Nr. 61) i art. 1 ustawy z 2 maja 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 292) zarządza się:

§ 1. Postanowienia rozporządzenia b. Starostwa Górniczego w Krakowie z dnia 1 marca 1921 roku L. 706 zmienia się, jak następuje:

a) § 11 otrzymuje brzmienie następujące:

„Jako podstawową metodę mierniczą przyjmuje się znormalizowane zwężenie przekroju, obok którego dopuszcza się przejściowo rurkę spiętrzającą. Aparaty oparte na innych metodach pomiarowych mają być co pewien czas sprawdzane metodą zwężenia przekroju".

b) w § 12 skreśla się drugie i trzecie zdanie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1931 r.

Dyrektor:
Dr. Meyer.

52.

OGŁOSZENIE.

Z dniem 31. grudnia 1930 r. straciły swoją moc art. 24 i 25 ustawy o mierniczych przysięgłych z 15 lipca 1925 r. Dz. U. R. P. Nr. 46 poz. 454 z roku 1928, wobec czego osoby w nich wymienione, o ile były upoważnione do samodzielnego wykonywania prac pomiarowych związanych z przebudową ustroju rolnego, od dnia 1 stycznia 1931 r. prac pomiarowych nadal wykonywać nie mogą.

Wojewoda:
wz. Drojanowski, Wicewojewoda.

53.

RUCH SŁUŻBOWY.

Etat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Wojewoda Lwowski zamianował: Jana Pańczyszyna Naczelnika Kancelarji w VIII st. sł. w Starostwie powiatowem we Lwowie, Longina Tomkiewicza Naczelnika Kancelarji w IX st. sł. w Starostwie powiatowem w Rawie Ruskiej, Mikołaja Kołymyjca Naczelnika Kancelarji w IX st. sł. w Starostwie powiatowem w Jaworowie, Ludwika Bobrzeckiego Adjunkta kancelaryjnego w IX st. sł. w Starostwie powiatowem w Krośnie, Stanisława Baranowskiego Adjunkta kancelaryjnego w IX st. sł. w Starostwie powiatowem we Lwowie, Władysława Moczarskiego Naczelnika Kancelarji w IX st. sł. w Starostwie powiatowem w Przemyślu, Jana Koguta Adjunkta Kancelaryjnego w IX st. sł. w Starostwie powiatowem w Rudkach, Stanisława Szostaka Naczelnika Kancelarji w IX st. sł. w Starostwie grodzkiem we Lwowie, Majera Lewitesa Adjunkta kancelaryjnego w IX st. sł. w Urzędzie Wojew. Wojciecha Rybaka Adjunkta kancelaryjnego w IX st. sł. w Starostwie powiatowem w Łańcucie, Władysława Augustyna Adjunkta kancelaryjnego w IX st. sł. w Starostwie powiatowem w Kolbuszowej, Leona Berlsteina Naczelnika Kancelarji w IX st. sł. w Starostwie powiatowem w Samborze, Jana Sawrackiego Adjunkta kancelaryjnego w IX st. sł. w Starostwie powiatowem w Jaworowie, Wandę Czernecką Adjunkta kancelaryjnego w IX st. sł. w Starostwie powiatowem w Drohobyczu, Stanisława Tarnawskiego Naczelnika Kancelarji w IX st. sł. w Starostwie powiatowem w Rzeszowie, Karola Łaskawskiego Adjunkta kancelaryjnego w IX ts. sł. w Starostwie powiatowem w Rzeszowie, Stanisława Sakowskiego Adjunkta kancelaryjnego w IX st. sł. w Starostwie powiatowem w Łańcucie, Józefa Kulkę Adjunkta kancelaryjnego w IX st. sł. w Starostwie powiatowem w Łańcucie, Józefa Rabieja Adjunkta kancelaryjnego w IX st. sł. w Starostwie powiatowem w Mościskach, Stefana Zuba Adjunkta kancelaryjnego w IX st. sł. w Starostwie powiatowem w Brzozowie, Stanisława Pomorskiego Adjunkta kancelaryjnego w IX st. sł. w Starostwie powiatowem w Przeworsku, Michała Teofila Krajewskiego adjunkta kancelaryjnego w IX. st. sł. w Starostwie powiatowem w Starym Samborze, Władysława Strusia Rejestratora w X st. sł. w Starostwie powiatowem w Dobromilu, Henryka Wnęka Adjunkta kancelaryjnego w X st. w Starostwie powiatowem w Strzyżowie, Markusa Ackermana Adjunkta kancelaryjnego w X st. sł. w Starostwie grodzkiem we Lwowie, Pawła Zwila Rejestratora w X st. sł. w Starostwie powiatowem w Dobromilu, Marję Medyńską Rejestratora w X st. sł. w Starostwie powiatowem w Samborze, Władysława Polaka Rejestratora w X st. sł. w Starostwie powiatowem w Gródku Jagiellońskim, Aleksandra Bielawskiego Adjunkta kancelaryjnego w X st. sł. w Starostwie powiatowem w Brzozowie, Józefa Janasia Rejestratora w XI st. sł. w Starostwie powiatowem w Strzyżowie, Władysława Jagodzińskiego Rejestratora w XI st. sł. w Starostwie powiatowem w Przemyślu, Józefa Michałkiewicza Rejestratora w XI st. sł. w Starostwie powiatowem w Bóbrce, Kazimierza Skurzaka Rejestratora w XI st. sł. w Starostwie powiatowem w Lubaczowie, Kazimierza Przybylskiego Rejestratora w XI st. sł. w Starostwie powiatowem w Samborze, Aleksandra Dziubę Rejestratora w XI st. sł. w Starostwie powiatowem w Sanoku, Alfreda Romanowskiego Rejestratora w XI st. sł. w Starostwie powiatowem w Lisku, Fran-

ciszka Rabieja Kancelisty w XI st. sł. w Starostwie powiatowem w Mościskach, Marię Krukowską Rejestratora w XI. st. sł. w Urzędzie Woj. Ludwika Gieroszyńskiego Rejestratora w XI st. sł. w Starostwie powiatowem w Lisku, Franciszka Kaszę Rejestratora w XI st. sł. w Starostwie powiatowem w Rudkach, Józefę Fastnachtównę Kancelistę w Starostwie grodzkiem we Lwowie i Antoniego Kuzię Rejestratora w XI st. sł. w Starostwie powiatowem w Lisku adjunktami administracyjnymi w dotychczasowym stopniu i miejscu służbowem.

Wojewoda lwowski przeniósł na własną prośbę Adjunkta kancelaryjnego w IX st. sł. Kazimierę Łabinowiczównę ze Starostwa powiatowego w Rawie Ruskiej do Starostwa grodzkiego we Lwowie.

Wojewoda Lwowski dopuścił do służby przygotowawczej dla kandydatów na stanowiska urzędników II kat. w państwowej służbie administracji ogólnej Jerzego Januszewskiego i przydzielił go do służby w Starostwie powiatowem łańcuckim.

Wojewoda Lwowski mianował adjunkta administracyjnego w IX st. sł. w Starostwie powiatowem w Przeworsku Stanisława Pomorskiego Sekretarzem w IX st. sł. w Starostwie powiatowem przeworskiem.

54.

Dział nieurzędowy.

Ogłoszenie przetargu.

Urząd Wojewódzki — Dyrekcja Robót Publicznych we Lwowie rozpisuje publiczny przetarg ofertowy na dostawę materjałów kamiennych na rok budżetowy 1931/32 dla dróg państwowych i wojewódzkich w Powiatowych Zarządach Drogowych na obszarze Województwa Lwowskiego.

Przetargi na dostawę tych materjałów dla dróg poszczególnych Powiatowych Zarządów Drogowych odbędą się w biurach Powiatowych Zarządów Drogowych w następujących terminach, o godzinie 11 przed południem:

1. dnia 16 lutego 1931 r. (poniedziałek) w Powiatowych Zarządach Drogowych we Lwowie, w Rzeszowie i w Samborze;
2. dnia 17 lutego 1931 r. (wtorek) w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Starym Samborze;
3. dnia 18 lutego 1931 r. (środa) w Powiatowych Zarządach Drogowych w Bóbrce, w Rudkach i w Tarnobrzegu;
4. dnia 20 lutego 1931 r. (piatek) w Powiatowych Zarządach Drogowych w Gródku Jagiellońskim, w Drohobyczu i w Kolbuszowej;
5. dnia 23 lutego 1931 r. (poniedziałek) w Powiatowych Zarządach Drogowych w Łańcucie, Lisku i w Żółkwi;
6. dnia 25 lutego 1931 r. (środa) w Powiatowych Zarządach Drogowych w Lubaczowie, w Mościskach, w Nisku, w Przemyślu i w Sanoku;
7. dnia 27 lutego 1931 r. (piatek) w Powiatowych Zarządach Drogowych w Dobromilu, w Jaworowie, w Krośnie i w Rawie Ruskiej;
8. dnia 2 marca 1931 r. (poniedziałek) w Powiatowych Zarządach Drogowych w Brzozowie, w Jarosławiu, w Przeworsku i w Sokalu;

Oferty pisemne, sporządzone na przepisanych formularzach ściśle według wymagań, określonych w przepisach o oddawaniu państwowych dostaw i robót, według rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 13 sierpnia. 1930 r. L. XVI — 1333, należy składać lub przesyłać listami poleconemi (wolne od opłat stemplowych) na ręce Kierownika odnośnego Powiatowego Zarządu Drogowego w zapieczętowanych kopertach z napisem: „Oferta do przetargu na dostawę szutru dla Powiatowego Zarządu Drogowego w . . . . (pisz miejscowość)".

Do oferty należy dołączyć wadjum w wysokości 5% (pięć procent) wartości oferowanej dostawy, przyczem nadmienia się, że wadjum może być dołączone w formie kwitu Kasy Skarbowej, albo w gotówce złożonej na ręce Przewodniczącego Komisji Przetargowej przed otwarciem ofert.

Plan dostawy dla wszystkich dróg państwowych i wojewódzkich będzie wyłożony do przejrzenia w godzinach urzędowych w Oddziale Drogowym Dyrekcji robót Publicznych we Lwowie, zaś dla poszczególnych Powiatowych Zarządów Drogowych w biurach tych Zarządów.

Informacji dotyczących warunków dostawy, oraz ustalonego na rok budżetowy 1931/32 planu dostawy szutru co do ilości dla poszczególnych odcinków dostawowych oraz jakości, udzielają Powiatowe Zarządy Drogowe codziennie w godzinach urzędowych.

Terminy składania ofert upływają w dniach wyznaczonych na odbycie przetargu dla odnośnych Powiatowych Zarządów Drogowych, każdorazowo o godzinie 11-tej przed południem.

Oferty nieodpowiadające warunkom zawartym w powołanem rozporządzeniu Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 13 sierpnia 1930 r. L. XVI — 1333, lub złożone po upływie wyznaczonych terminów, nie będą rozpatrywane.

O ile Komisja Przetargowa uzna za stosowne może po otwarciu i sprawdzeniu ofert przeprowadzić dodatkowy przetarg ustny między wybranymi przez nią oferentami.

Zastrzega się dowolny wybór ofert niezależnie od wysokości oferowanej ceny, nieprzyjęcie żadnej oferty oraz unieważnienie przetargu.

Za Wojewodę:

Inż. Blum, Dyrektor Robót Publicznych.

Zagubienie i unieważnienie dokumentów.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr. 1018 na nazwisko Haneńko Michał posterunkowy P. P. wydaną przez Komendę P. P. m. Lwów.

Unieważnia się zgubioną licencję na prowadzenie auta wydaną przez Dyrekcję Robót Publicznych we Lwowie na nazwisko Michała Nyrki ze Lwowa.

Unieważnia się skradzioną legitymację kolejową wydaną przez Kuratorjum O. S. L. na nazwisko Marji Zając, nauczycielki Seminarjum w Jaworowie.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Pińczów na nazwisko Stefana Wójcickiego posterunkowego P. P. w Gródku Jagiellońskim.

Unieważnia się skradzione dowody tożsamości koni 1. Serja D. Nr. 968126 kasztanowaty, gwiazdka i piętki jasne, 2. Serja D. Nr. 968124 ciemnosiwy własność Hrycia Brańca zamieszkałego w Lubelli pow. Zółkiew.

Unieważnia się skradzioną książkę wojskową i inwalidzką wystawioną na nazwisko Stefana Kaczmara ur. w 1901 r. w Woli Dobrostańskiej pow. Gródek Jagielloński.

Unieważnia się skradziony dokument wojskowy wystawiony na nazwisko Michała Ożoga ur. w 1899 zamieszkałego w Trzebuśce powiat Kolbuszowa.

Unieważnia się zgubioną legitymację urzędową Nr. 2467 na nazwisko Stanisława Pawełki st. posterunkowego, wydaną przez Wojewódzką komendę P. P. we Lwowie.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wystawioną przez P. K. U. Nisko na nazwisko Jana Gorczycy ur. w 1897 r. zamieszkałego w gminie Racławice powiat Nisko.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Józefa Kostka rocznik 1896, zamieszkałego w Tryńczy pow. Przeworsk.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Serja C. Nr. 285942 własność Marji Łopusiewicz z Uherec Zapłatyńskich pow. Sambor.

Unieważnia się skradzione dowody tożsamości koni Serja C. Nr. 181590 i 181589 własność Pawła Musijowskiego z Balic k. Medyki pow. Mościska.

Unieważnia się zagubioną książeczkę rejestracyjną konia poz. A. 115796 własność Dąbczańskiego.

Unieważnia się skradzione prawo jazdy szoferskiej Nr. 806 na nazwisko Bronisław Holschuh.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Serja C. Nr. 344611 wydany przez Rejonowego Inspektora koni w Jaworniku Polskim pow. Rzeszów własność Jakóba Pałysa zamieszkałego w Szklarach.

Unieważnia się zagubiony indeks na nazwisko Stanisławy Fuglówny wystawiony przez Uniwersytet J. K. we Lwowie.

Unieważnia się skradziony paszport zagraniczny na nazwisko Leon Serles wydany przez Starostwo grodzkie we Lwowie.

Unieważnia się zaginioną książeczkę wojskową na nazwisko Justyna Zofijowskiego wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Sanoku na nazwisko Antoniego Łazeńgi rocznik 1907 zamieszkałego w Sieniawie.

Czirkow Leon Pułkownik rez. 21 p. ułanów Nadwiślańskich zgłasza zgubę książeczki stanu służby oficerskiej wydanej przez P. K. U. w Pińsku w r. 1924 L. 852.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Serja C. Nr. 328165 własność Andrzeja Nykiela zam. w Orłach pow. Przemyśl.

Unieważnia się zgubione świadectwa szkolne kursu ochraniarskiego na nazwisko Anna Dybałówna, Anna Brzozoniówna, wydane przez Dyrekcję Państwowego Kursu Ochraniarskiego we Lwowie.

Unieważnia się skradzione dokumenta na nazwisko Ludwika Stronerówna a to: 1) metrykę chrztu, 2) świadectwo dojrzałości SS. Urszulanek we Lwowie, 3) absolutorjum Uniwersytetu J. K. we Lwowie, 4) dowód osobisty wydany przez Starostwo w Starym Samborze.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową rocznik 1897 na nazwisko Pawlaczek Tomasz, wydaną przez P. K. U. Lwów powiat.

Unieważnia się zgubioną legitymację na nazwisko Zańko Włodzimierz wydaną przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego.

Po raz drugi:

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Serja D. Nr. 823520 własność Wojciecha Kurka z Rozbórza pow. Przeworsk.

Po raz trzeci:

Unieważnia się zgubioną legitymację wydaną przez Kuratorjum Krakowskie na nazwisko Anny Błonarowiczowej emer. nauczycielki zam. w Gałówce ad Ustrzyki Dolne.

Po raz drugi:

Unieważnia się skradziony dowód osobisty Nr. 474 wystawiony przez Starostwo grodzkie na nazwisko Teodora Zawołoki ze Lwowa.

Po raz drugi:

Unieważnia się zgubioną kartę zwolnienia wystawioną przez Komisję poborową w Samborze na nazwisko Iwan Byrciów ze Stefkowca powiat Lisko.

Po raz drugi:

Unieważnia się zgubioną kartę pobytu wystawioną przez lwowskie Starostwo grodzkie L. 522/30 z ważnością do 31 grudnia 1930 r. na nazwisko Maurycego Ehrenfelda, poddanego czeskosłowackiego, męża zaufania Polskiego Banku Przemysłowego we Lwowie.

Po raz drugi:

Unieważnia się książeczkę wojskową wystawioną przez P. K. U. Sanok na nazwisko Piotra Dżugana w Lalinie pow. Sanok.

Adres Redakcji i Administracji:

„Lwowski Dziennik Wojewódzki" Lwów, Urząd Wojewódzki Wydział Ogólny.
Nr Telefonu Redakcji i Administracji 21.

Prenumerata rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł. Kwartalnie 4 zł.

Należytość za prenumeratę i ogłoszenia należy przesyłać Administracji Lwowskiego Dziennika Wojewódzkiego za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności. Konto Nr. 30625.

„Dziennik urzędowy" przyjmuje ogłoszenie instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i powyższych instytucji. Cena za jednoszpaltowy wiersz milimetrowy lub jego miejsce 20 gr.

Cena numeru pojedynczego 1 zł.

Z drukarni i litografji Piller-Neumanna we Lwowie, ul. Łyczakowska l. 3.